

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 8C/196/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115224449
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Otília Doláková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2017:1115224449.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave pred sudkyňou JUDr. Otíliou Dolákovou v právnej veci žalobcu: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874, proti žalovanej: C. C., J. T. Č.. X, XXX XX Bratislava, v konaní o návrhu žalobcu o uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť sumu 207, 31 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 207, 31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5, 05 % ročne z tejto sumy od 03. 04. 2015 až do zaplatenia, a to do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 17. 09. 2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu výške 207, 31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5, 05 % ročne z tejto sumy od 03. 04. 2015 až do zaplatenia.

2. Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že poistenec má nárok na úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti zdravotnou poisťovňou na základe verejného zdravotného poistenia len v čase existencie poistného vzťahu v zdravotnej poisťovni, ktorá vykonáva jeho zdravotné poistenie. Ak nastanú skutočnosti, s ktorými zákon spája zánik účasti fyzickej osoby, poistenca, na verejnom zdravotnom poistení a tým aj zánik poistného vzťahu s poisťovňou, je poistenec povinný v zákonom stanovenej lehote túto skutočnosť oznámiť príslušnej poisťovni. Dňa 06. 11. 2014 žalovaná doručila žalobcovi odhlášku poistenca vzťahujúcu sa späťne ku dňu 22. 08. 2014, ku dňu kedy žalovaná prestala byť poistencom žalobcu z dôvodu zániku jej zdravotného poistenia v Slovenskej republike a vzniku jej zdravotného poistenia v zahraničí. V rovnaký deň žalovaná doručila žalobcovi i čestné vyhlásenie o zdravotnom poistení v zahraničí a potvrdenie o poistení v zahraničí vystavené rakúskou zdravotnou poisťovňou. Žalovaná tak prestala byť poistencom žalobcu dňa 22. 08. 2014 (deň vzniku zdravotného poistenia v zahraničí a zánik zdravotného poistenia v Slovenskej republike). Žalobca v období od 22. 08. 2014 do 06. 11. 2014, v období kedy žalovaná už nebola poistencom žalobcu, uhradil za žalovanú náklady zdravotnej starostlivosti v sume 205, 81 eur, keďže v danom čase nemal vedomosť od žalovanej o tom, že žalovaná dňom 22. 08. 2014 prestala byť jeho poistencom. Žalovaná svojím konaním, neoznámením zániku jej zdravotného poistenia v Slovenskej republike, spôsobila, že žalobca v danom čase za žalovanú uhradil všetky jej zdravotné náklady v domnení, že je stále poistencom žalobcu. Výzvou zo dňa 09. 03. 2015 žalobca vyzval žalovanú na úhradu neoprávnene uhradených nákladov zdravotnej starostlivosti, ako aj na úhradu nákladov vo výške 1, 50 eur predstavujúcich poštovné za túto výzvu, spolu sumy 207, 31 eur s príslušenstvom. Výzva bola žalovanej doručená dňa 18. 03. 2015. Vo výzve bola žalovanej poskytnutá 15 dňová lehota od doručenia výzvy na zaplatenie vymáhanej sumy.

Táto lehota na zaplatenie uplynula dňa 02. 04. 2015, preto sa od 03. 04. 2015 dostala žalovaná do omeškania so zaplatením vymáhanej sumy. Žalobca opakovane vyzval žalovanú na zaplatenie uvedenej sumy dňa 07. 07. 2015. Žalovaná uvedenú čiastku nezaplatila do momentu podania návrhu na súd, ani počas celého konania. Žalobca po doručení mu odporu podanému žalovanou a na pojednávaní dňa 17. 01. 2017 uvádzal, že tvrdenia žalovanej uvedené v odpore sú bezpredmetné, pretože pohľadávka nevznikla z dôvodu nevydania formuláru E 106 rakúskou sociálnou poisťovňou SVA AT, tak ako to uvádzala žalovaná, ale v dôsledku oneskoreného splnenia oznamovacej povinnosti žalovanej. Žalovaná si svoju povinnosť mala splniť tým, že by doručila žalobcovi v zákonnej lehote odhlášku, ktorá je uverejnená na webe žalobcu alebo to mohla urobiť i neformálnym úkonom napr. mailom alebo ohlásením v ich call centre. Keby si žalovaná akýmkoľvek spôsobom svoju ohlasovaciu povinnosť splnila, žalobca by v rámci proklientského prístupu ustálil, že došlo k splneniu tejto povinnosti a následne by ju informoval aké doklady je potrebné žalobcovi ešte predĺžiť napr. formulár E 106. Ale v takomto prípade by už mal žalobca za to, že žalovaná si svoju povinnosť v zákonnej lehote splnila a splnenie tejto povinnosti by neodvihal k dátumu predloženie formulára E 106.

3. Žalovaná dňa 27. 10. 2015 podala proti platobnému rozkazu č. k. 8C 196/2015 - 18 zo dňa 12. 10. 2015, ktorým súd predmetnej žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel, odpor. Na svoju obranu uvádzala, že povinnosť ohlásiť zmenu zdravotnej poisťovne si splnila dňa 06. 11. 2014. Ihneď ako si obnovila živnosť v Rakúsku, ku dňu 22. 04. 2014, sa prihlásila do Rakúskej sociálnej poisťovne, SVA AT. Potvrdenie zmluvy E 106 z rakúskej poisťovne jej bolo doručené až 06. 11. 2014, po mnohých urgenciách, preto neohlásila zmenu zdravotnej poisťovne skôr, a podľa jej názoru sa bez tohto potvrdenia nemohla zo zdravotného poistenia odhlásiť. Celú situáciu sa snažila vyriešiť aj u žalobcu, aj v rakúskej poisťovni, avšak nepodarilo sa to. Celá situácia nevznikla jej nečinnosťou, ale zdĺhavým administratívnym riešením zmluvy E 106 zo strany rakúskej sociálnej poisťovne. Žalovaná sa nevyjadřila k výške sumy, ani ju žiadnymi skutkovými tvrdeniami nerozporovala.

4. Súd v danej veci vec prejednal a rozhodol na pojednávaní dňa 17. 01. 2017. Predvolanie na pojednávanie doručované žalovanej poštou sa súdu vrátilo späť s tým, že si zásielku nevyzdvihla na pošte v odbernej lehote, preto súd konal v jej neprítomnosti.

5. Podľa ust. § 3 ods. 2) písm. a) zákona č. 580/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (zákon platný a účinný v predmetnom období, ďalej len „zákon“), povinne verejne zdravotne poistená je fyzická osoba, ktorá má trvalý pobyt na území Slovenskej republiky ; to neplatí, ak je zamestnaná v cudzine a je zdravotne poistená na území štátu, v ktorom vykonáva činnosť zamestnanca.

6. Podľa ust. § 5 ods. 2 prvá veta zákona, u fyzickej osoby, ktorá ma trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, verejné zdravotné poistenie zaniká deň pred dňom keď nastali skutočnosti uvedené v § 3 ods. 2 písm. a) až c), alebo dňom zániku trvalého pobytu na území Slovenskej republiky.

7. Podľa ust. § 22 ods. 2 písm. b) zákona, poistenec je povinný preukázateľne vrátiť zdravotnej poisťovni preukaz poistenca, a ak mu zdravotná poisťovňa vydala európsky preukaz, aj európsky preukaz, pri zmene zdravotnej poisťovne alebo zániku skutočností zakladajúcich účasť na verejnom zdravotnom poistení.

8. Podľa ust. § 23 ods. 1 písm. c) zákona, poistenec je povinný oznámiť príslušnej zdravotnej poisťovni najneskôr do ôsmich dní skutočností rozhodujúce pre zánik verejného zdravotného poistenia a vrátiť preukaz poistenca.

9. Súd vykonal v tejto veci dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi predloženými obomi stranami, ako aj oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

10. Súd na základe vykonaného dokazovania, ustálil, že návrh žalobcu je dôvodná čo do právneho titulu i čo do vymáhanej výšky. Žalobca, zdravotná poisťovňa, poskytujúca v SR verejné zdravotné poistenie, sa predmetným návrhom domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu výške 207, 31 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5, 05 % ročne z tejto sumy od 03. 04. 2015 až do zaplatenia, a to titulom náhrady škody podľa ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalovaná porušila povinnosti uložené jej v ustanovenia § 22 ods. 2 písm. b) (povinnosť vrátiť zdravotný preukaz) a ustanovenia § 23 ods. 1 písm. c) (povinnosť oznámiť poisťovni najneskôr do 8 dní skutočností

rozhodujúce pre zánik verejného zdravotného poistenia a vrátiť zdravotný preukaz) zákona č. 580/2004 Z. z. Súd na základe vykonaného dokazovania ustálil, že žalovanej zaniklo verejné zdravotné poistenie dňa 22. 08. 2014, teda v deň kedy jej vzniklo živnostenské oprávnenie v Rakúsku a od ktorého dátumu sa prihlásila do rakúske sociálnej poisťovne. Túto skutočnosť potvrdila i samotná žalovaná. Podľa ustanovenia § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. bola žalovaná povinná najneskôr do 8 dní oznámiť žalobcovi skutočnosť rozhodujúce pre zánik verejného zdravotného poistenia a vrátiť zdravotný preukaz. Bola povinná akoukoľvek formou (elektronicky, telefonicky, písomne, osobne), keďže zákon výslovne nepredpisuje formu oznámenia, oznámiť tieto skutočnosti. Povinnosťou žalovanej spolu s oznámením týchto skutočností nebolo predloženie formulára E 106, ako sa žalovaná mylne domnievala, a preto tieto skutočnosti oznámila žalobcovi až v čase, keď mala od rakúskej sociálnej poisťovne predmetný formulár. Zo znenia, ani výkladu ustanovenia § 23 ods. 1 písm. c) zákona č. 580/2004 Z. z. nevyplýva, že súčasťou takejto oznamovacej povinnosti je i predloženie akýchkoľvek dokladov, vrátane formulára E 106. Povinnosťou žalovanej bolo tieto skutočnosti v zákonnej lehote žalobcovi oznámiť a následne, už kedykoľvek by predmetný formulár žalobcovi predložila. V takomto prípade, by už žalobca mal preukázateľne vedieť o zániku verejného zdravotného poistenia žalovanej a neuhrádzal by za žalovanú náklady zdravotnej starostlivosti v období od 22. 08. 2014 do 06. 11. 2014, a nevznikla by tak žalobcovi žiadna škoda tým, že neoprávnene uhrádzal za žalovanú náklady zdravotnej starostlivosti, pričom už takúto povinnosť uhrádzať náklady za žalovanú v danom čase nemal. Názor žalovanej, že spolu s ohlásením skutočností rozhodujúcich pre zánik zdravotného verejného poistenia bolo potrebné predložiť i z rakúskej sociálnej poisťovne vyplnený formulár E 106, bol zjavne mylný, a nezakladá nedôvodnosť predmetnej žaloby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, tak súd nemohol zohľadniť vo svojom rozhodnutí obranu žalovanej a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

11. Súd o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku tak, že žalobcovi, ktorý sice v celej veci úspech mal, ale uviedol, že náhradu trov konania si neuplatňuje, nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).